

[Finansministeren.]

statsskatten opkræves med 91 pct. af de skatteprocenter, der i øvrigt er indeholdt i den progressive statsskatteskala. Da imidlertid statsskatten er progressiv, virker den omvendt, hvor der er tale om en nedsættelse af udskrivningsprocenten. Hvis skalaindkomsten f. eks. ligger oppe på omkring 100.000 kr., ville trækprocenten i så fald blive nedsat med dobbelt så meget, som nedsættelsen ville blive for de laveste indkomster, dem, der ligger på proportional-skattetrækket, og en sådan svækkelse af skatteprogressionen kan denne regering naturligvis ikke gå ind for.

Hvis den sociale balance ikke skal forrykkes, må trækprocenterne nedsættes på en sådan måde, at vi får en ensartet nedsættelse på alle indkomstrin. Det vil også formindske provenutabet.

En almindelig nedsættelse af indkomstskatten med 2 pct. af skalaindkomsten hele vejen igennem, der vil sænke alle trækprocenter med 2 points, vil medføre et provenutab på ca. 1.540 mill. kr. i 1973. Skulle det samme resultat nås for de laveste indtægter gennem en direkte nedsættelse af selve udskrivningsprocenten, så ville dette medføre et provenutab på 2.300 mill. kr., altså næsten 800 mill. kr. mere i provenutab, hvis man valgte fremgangsmåden at nedsætte udskrivningsprocenten.

Dette er en af begrundelserne for — og måske den vigtigste — at statsskattens udskrivningsprocent for 1973 foreslås fastsat uændret til 91 ligesom for de to foregående år, og at vi anvender en anden metode. Vi kan simpelt hen ikke acceptere, at man gør det på en måde, der ikke virker socialt rigtigt. Nedsættelsen af indkomstskatten med 2 pct. af skalaindkomsten foreslår vi gennemført simpelt hen ved at nedsætte det almindelige folkepensionsbidrag fra 3 til 1 pct. af skalaindkomsten fra og med 1973. Det fremgår af socialministerens forslag til lov om ændring af lov om folkepension. Da kommuneskatterne jo er proportionale, dvs. opkræves med samme procent af skalaindkomsten på alle trin, vil den valgte fremgangsmåde også af den grund være mest velegnet. I øvrigt er forholdet det, at en nedsættelse af folkepensionsbidraget med 2 pct. vil svare til, at selve statskattebeløbet på det første lange trin nede på proportional-

strækket i virkeligheden nedsættes med ca. 12 pct. Statsskatten på proportionalstrækket er jo i dag godt 16 pct., og nedsættes de 16 pct. med 2, altså $2/16$, giver det en godt 12 pct.s nedsættelse af selve skattebeløbet. Det bliver naturligvis væsentligt mindre, når man går op ad skalaen, og det vil altså sige, at den metode, vi her anvender, vil give en relativt langt større skattelettelse for dem, der ligger nede på de lavere indkomster.

En gennemførelse af disse forslag vil altså sikre ikke alene en mere rimelig beskatning af de indkomststigninger, som flertallet af skatteyder vil få fra 1972 til 1973, men det vil også sikre en socialt bedre ordening.

Med hensyn til indkomst- og skattestigningerne vil jeg gerne give et par eksempler.

Hvis vi tager en gift skatteyder, som i 1972 har haft en bruttoindkomst på 40.000 kr., og tænker os, at han i 1973 forøger sin indtjening med 10 pct. eller 4.000 kr. — vi forudsætter, at han bor i en kommune med en skatteprocent svarende til den gennemsnitlige — så vil han efter de lovforslag, jeg allerede har omtalt, få sin indkomstskat inklusive det nye dagpengebidrag forhøjet med ca. 1.830 kr. Han har altså en fremgang på 4.000 kr., og hans skat vil stige med 1.830 kr. — det er 600 kr. mindre i skat for denne skatteyder, end hvis forslagene ikke bliver gennemført.

Besparselsen på sygekassekontingent og det nuværende dagpengebidrag, som jo er på $9\frac{1}{2}$ øre pr. time, og som bortfalder fra 1. april, vil, når den deraf følgende skattestigning tages i betragtning, beløbe sig til ca. 365 kr. Skattestigningen med fradrag af besparelsen på kontingent og bidrag bliver herefter ca. 1.465 kr. Det svarer til, at vedkommende skatteyder skal af med 37 pct. af indtægtsstigningen på de 4.000 kr. De 63 pct. af indtægtsstigningen eller 2.535 kr. vil han herefter have til fri rådighed. Altså et helt andet billede end det, man har fået i den offentlige debat, hvor man har sagt — og med rette — at hvis ikke der blev gjort noget, så ville skattestigningen faktisk komme til at konfiskere det meste af indtægtsstigningen i 1973.

Tager vi under samme forudsætninger en skatteyder med 65.000 kr. i indkomst i 1972 og en indkomststigning på 6.500 kr., vil han, hvis forslaget gennemføres, få en stigning i skatten på ca. 3.700 kr. Det er ca. 1.100 kr.